

f) Înaintea cardinalelor spre a forma ordinalele, d. e. al-doilea, al-treilea etc.

Observare. Intrebuițarea articlului impropriu al, a, între pronumele acela, aceea și între un genetiv este contra spiritului limbii românești. d. e. *Eu am adus cărțile tale și pe acele ale amicei noastre, —în loc de—pe ale amicei noastre.*

c) ARTICLUL IMPROPRIU ; CEL CEA (pl.) CEI, CELE

Cel. cea se întrebuițează :

- a) Înaintea unui adjecțiv spre a-i întări determinarea, d. e. *Ca'l negru, sau calul cel negru este frumos.*
- b) Înaintea comparativului spre a forma superlativul d. e. *Comp : mai înțelept, superlativ, cel mai înțelept.*"
- c) Înaintea unui adjecțiv sau numerial, când aceste sunt întrebuițate ca substantive, d. e. *Cei drepti vor merge în împărăția cerului; iar cei păcătoși în întunericul iadului. Cei patru-zeci muriră, ca niște eroi.*

III. INTREBUINTAREA ADJECTIVULUI.

1) Adjectivul se întrebuițează în propoziție, când ca atribut, când ca predicat;

a) Se întrebuițează ca atribut, când se unește nemijlocit cu un substantiv, cu care formează o singură idee d. e. *Pomul stufoș este umbros.*

b) Se întrebuițează ca predicat, când se unesc cu subiectul prin mijlocirea verbului a fi etc. d. e. *Tabla este neagră [remâne neagră, se face neagră etc.]*

2) Adjectivul, întrebuițat ca atribut, se poate pune, când înaintea, când în urma substantivului, concordând cu dênsul în gen. numer și cas.

Se observă că în limba Românească adjectivul se pune cu prefiță în urma substantivului, d. e. *Casa cea înaltă este a noastră.*

3) Adjectivul, întrebuițat ca predicat, concordă asemenea cu substantivul seu în genu numer și cas și adică :

a) Dacă predicatul, esprimat printr'un adjecțiv se ra-